

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
และทะเบียนปราชญ์ชาวบ้าน

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ
ตำบลท่าเรือ อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก

คำนำ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสิ่งสะท้อนถึงฝีมืออารยธรรมของตนเองที่ได้รับการสืบทอดจากบรรพบุรุษ เพื่อดำรงไว้ซึ่งความรู้ที่จะสามารถสร้างสรรค์สิ่งที่ดีให้แก่ตนเองและสังคมต่อไป ศิลปะ ทัศนกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ในท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันตามความเชื่อ ลักษณะที่ตั้ง ภูมิประเทศ และวิถีการดำรงชีวิต เชื้อชาติ ภาษา แต่สิ่งสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมนั้นเป็นไปเพื่อการยกระดับความเป็นอยู่ของคนเราทั้งสิ้น

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ได้เล็งเห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงได้จัดทำ ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นปราชญ์ชาวบ้าน หรือปราชญ์ท้องถิ่นเพื่อให้ข้อมูล ด้านศาสนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน หรือปราชญ์ท้องถิ่น เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้ สูญหายไปจากชุมชน

สารบัญ

บทที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
บทที่ ๒ ฐานข้อมูลด้านศาสนา	๒ - ๔
บทที่ ๓ ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น	๕ - ๗
บทที่ ๔ ประชาชนชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๘ - ๑๘

บทที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ประวัติความเป็นมา

ตำบลท่าเรือ เมื่อราวปี พ.ศ. ๒๓๔๐ หรือประมาณ ๒๐๐ ปีเศษที่ผ่านมา สภาพภูมิประเทศของตำบลท่าเรือ เป็นที่ทุ่งโล่ง มีลำคลองสายต่าง ๆ มากมาย ซึ่งเป็นลำคลองที่สามารถเชื่อมต่อกับชุมชนอื่น ๆ ได้หลายแห่ง เช่น บ้านท่าแดง ชุมชนวัดโพธิ์ปากพลี วัดโบสถ์ปราจีนบุรี ชุมชนบ้านสร้าง เป็นต้น ซึ่งบริเวณปากคลองท่าแดง (บ้านศาลเจ้าในปัจจุบัน) ซึ่งเป็นทางแยกของคลองสายต่าง ๆ ได้มีการจอดพักเรือของพ่อค้าชาวจีนซึ่งล่องเรือขายสินค้าให้กับชุมชนต่าง ๆ และได้จอดเรือตรงบริเวณปากคลองท่าแดง ซึ่งต่อมาได้เรียกบริเวณดังกล่าวว่า “ท่าเรือ” และเมื่อมีการตั้งเป็นตำบลขึ้นในอำเภอเขาใหญ่เปลี่ยนเป็นอำเภอปากพลีก็ยังชื่อตำบลท่าเรือตราบจนกระทั่งในปัจจุบันมีกำนันคนแรกคือ “ขุนชำนาญรักษาเขต” กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ เป็นตำบลขนาดเล็กตำบลหนึ่งของอำเภอปากพลี ซึ่งตั้งอยู่ที่ หมู่ ๑ ตำบลท่าเรือ อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก มีพื้นที่ทั้งหมด ๔๐,๖๒๕ ไร่ หรือ ๖๕ ตารางกิโลเมตร อยู่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ อยู่ห่างจากอำเภอปากพลี ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลเกาะโพธิ์ ตำบลปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอบ้านสร้าง อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี
ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลบ้านสร้าง อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี
ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลศรีจุฬา ตำบลดงละคร อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

ภูมิประเทศ

ตำบลท่าเรือมีพื้นที่ทั้งหมด ๔๖,๙๘๒ ไร่ หรือ ๗๕ ตารางกิโลเมตร อยู่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ สภาพความลาดชันของพื้นที่อยู่ในช่วง ๐.๕% พื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นที่ราบลุ่มเป็นทุ่งกว้างขนาดใหญ่ในฤดูฝนจะมีน้ำท่วมขังทุกปี ไม่มีภูเขา ไม่มีป่าไม้และแม่น้ำมีคลองธรรมชาติและคลองชลประทานหลายสายไหลผ่านตำบล มีต้นไม้ขนาดเล็กขึ้นเป็นหย่อมๆ

บทที่ ๒

ฐานข้อมูลด้านศาสนา

วัดเกาะกา หมู่ ๑

วัดลำบัวลอย หมู่ ๒

วัดแหมโค้ง หมู่ ๓ , หมู่ ๔ , หมู่ ๗

วัดโคกสำโรงเหนือ หมู่ ๖

วัดใหม่โคกสำโรง (วัดโคกสำโรงใต้ หมู่ ๖)

วัดท่าประดิมธุ์ หมู่ ๘

ฐานข้อมูลด้านศาสนา

ลำดับ ที่	ชื่อวัด	หมู่ที่	ชื่อเจ้าอาวาส (ปัจจุบัน)	จำนวน พระสงฆ์	จำนวน สามเณร
๑	วัดเกาะกา	๑	พระครูปลัดรักจิตร	๔	-
๒	วัดลำบัวลอย	๒	พระครูสุนทร ญาณสถิต	๙	๑
๓	วัดเขมไค้	๓	พระอธิการชิต มนาโป	๙	๒
๔	วัดโคกสำโรงใต้	๖	พระปลัดสำเร็จ สุจิตรโต	๕	-
๕	วัดโคกสำโรงเหนือ	๖	พระอาจารย์สมศักดิ์ สุทธิมโม	๓	-
๖	วัดท่าประติษฐ์	๘	พระอธิการสา ชันติสาโร	๕	-

บทที่ ๓

ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ลำดับที่	ประเพณี/วัฒนธรรม	ประวัติความเป็นมา/ความสำคัญ	ช่วงเวลา	สถานที่ปฏิบัติ
๑	วันมาฆบูชา	วันมาฆบูชาเป็นวันสำคัญวันหนึ่งของพระพุทธศาสนาเป็นที่รู้กันว่าเป็นวันเกิดพระธรรม ถือว่าเป็นวันที่พระพุทธเจ้าได้ประกาศหลักธรรมคำสอนของพระองค์เพื่อให้พระอรหันต์ทั้งหลายที่มาประชุมพร้อมกันในวันนั้นนำไปเผยแผ่	วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔	ศาสนาสถานในพื้นที่
๒	ประเพณีวันสงกรานต์	ประเพณีสงกรานต์ถือเป็นประเพณีวันขึ้นปีใหม่ไทยที่ถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาแต่โบราณ เป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่งดงามและฝังลึกเข้าไปในชีวิตของคนไทยมานาน มีการทำบุญตักบาตร สรงน้ำพระ รดน้ำขอพรผู้สูงอายุให้อยู่เย็นเป็นสุข	วันที่ ๑๓ - ๑๕ เมษายน ของทุกปี	ครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน ศาสนาสถานในพื้นที่
๓	วันวิสาขบูชา	การบูชาในวันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนวิสาขะ หรือเดือน ๖ เนื่องในโอกาสวันคล้าย วันพระพุทธเจ้าประสูติ ตรัสรู้ และเสด็จดับขันธปรินิพพานพุทธศาสนิกชนจะบำเพ็ญกุศล ทำบุญตักบาตรบริจาคทานปฏิบัติธรรมที่วัด รักษาศีล ไหว้พระ สวดมนต์ ฟังธรรม เวียนเทียน เจริญภาวนา ฯลฯ	วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖	ศาสนาสถานในพื้นที่
๔	วันเข้าพรรษา	การเข้าพรรษาเป็นพุทธบัญญัติ ซึ่งพระภิกษุสงฆ์ทุกรูปจะต้องปฏิบัติตาม หมายถึง การอธิฐานอยู่ประจำที่ไม่เที่ยวจาริกไปยังสถานที่ต่างๆ เว้นแต่มีกิจจำเป็นจริงๆ ช่วงจำพรรษา จะอยู่ในช่วงฤดูฝนที่มีกำหนดเป็นระยะเวลา ๓ เดือน มีประเพณีสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย คือ ประเพณีหล่อเทียนเข้าพรรษาและถวายผ้าอาบน้ำฝน	วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘	ศาสนาสถานในพื้นที่
๕	วันอาสาฬหบูชา	การบูชาในวันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันที่ พระพุทธเจ้าทรงประกาศพระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรก โดยการแสดงปฐมเทศนาโปรดพระปัญจวัคคีย์ ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน จนพระอัญญาโกณฑัญญะได้บรรลุธรรมและขอบวชเป็นพระภิกษุรูปแรกในพระพุทธศาสนา จนถือได้ว่าเป็นวันแรกที่มีพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ ครบเป็นองค์พระรัตนตรัย	วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘	ศาสนาสถานในพื้นที่
๖	ประเพณีสารทเดือนสิบ	ประเพณีสารทเดือนสิบเป็นการแสดงความกตัญญู กตเวทิต่อบรรพบุรุษ ทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้	วันแรม ๑ ค่ำ ถึงแรม	ศาสนาสถานในพื้นที่

		ล่องลับไปแล้ว และเป็นโอกาสหนึ่งที่ได้รวมญาติพบปะพี่น้องอยู่ห่างไกล มีการทำขนมต่างๆ มากมาย เช่น กระจยาสารท ข้าวยาคุ หรือข้าวทิพย์หรือข้าวมธุปายาส เพื่อจัดสำหรับถวายพระสงฆ์ ซึ่งทางวัดจะได้เก็บไว้เป็นเป็นเสบียงในช่วงฤดูฝน	๑๕ เดือน สิบ	
๗	วันออกพรรษา	วันออกพรรษา หมายถึง วันที่พ้นจากข้อกำหนดทางพระวินัยที่ต้องอยู่ประจำที่หรือในวัดแห่งเดียวตลอด ๓ เดือน พระสงฆ์ได้ทำปวารณา เปิดโอกาสให้เพื่อพระภิกษุกล่าวตักเตือนเรื่องความประพฤติของตน เพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์ ความเคารพนับถือและสามัคคีกัน เมื่อออกพรรษาแล้วจะได้นำความรู้จากหลักธรรมและประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างพรรษาไปเผยแพร่แก่ประชาชน พุทธศาสนิกชนจะไปทำบุญรักษาศีลและฟังธรรมเป็นกรณีพิเศษ	วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑	ศาสนาสถาน ในพื้นที่
๘	ประเพณีการทอดกฐิน	การทอดกฐินคือ การนำผ้ากฐินไปวางไว้ต่อหน้าพระสงฆ์อย่างต่ำ ๕ รูป แล้วให้พระสงฆ์รูปใดรูปหนึ่งที่ได้รับมอบหมายจากคณะสงฆ์ทั้งนั้น เป็นเอกฉันท์ให้เป็นผู้รับกฐินนั้น การทอดกฐินในแต่ละปีกำหนดให้มีการจัดทอดกฐินขึ้นภายใน ๑ เดือน หลังวันออกพรรษาโดยวัดที่จะสามารถรับกฐินได้ ต้องมีพระภิกษุจพรรษาโดยไม่ขาดพรรษาเลย แต่ละวัดสามารถรับกฐินได้ปีละ ๑ ครั้ง การทอดกฐินนั้น มีหลายประเภท ส่วนใหญ่จะเป็นกฐินสามัคคีที่มีเจ้าภาพร่วมกัน	แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง กลางเดือน ๑๒	ศาสนาสถาน ในพื้นที่
๙	ประเพณีลอยกระทง	เป็นประเพณีที่ได้สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณ โดยมีความเชื่อหลายประการ เช่น แสดงความสำนึกถึงบุญคุณของแม่น้ำที่เราได้อาศัยน้ำกินน้ำใช้ การขอขมาต่อพระแม่คงคาที่ได้ทิ้งสิ่งปฏิกูลต่างๆ ลงไปในน้ำ การสะเดาะเคราะห์ และสิ่งไม่ดีต่างๆ ให้ลอยตามแม่น้ำไปกับกระทงและยังเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย	วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒	พื้นที่ในตำบล หรือใกล้เคียง
๑๐	ประเพณีทำขวัญข้าว	ประเพณีทำขวัญข้าว เป็นประเพณีเช่นสรวงแม่โพสพของชาวนาไทย การทำขวัญข้าวเกิดจากความเชื่อที่ว่าต้นข้าวมีขวัญหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองที่เรียกว่า “แม่ขวัญข้าว” หรือ “แม่โพสพ” จึงทำให้ต้นข้าวเจริญงอกงามดี หากขวัญข้าวไม่อยู่กับต้นข้าว ข้าวก็จะไม่ออกรวงหรือไม่เจริญงอกงามสมบูรณ์ ผลผลิตที่ได้ก็จะไม่พอเลี้ยงชีพ ดังนั้น จึงต้องเอาใจปฏิบัติต่อข้าวด้วยความเคารพและมีความกตัญญูรู้คุณข้าว	ช่วงเวลา เก็บเกี่ยว	ศาสนาสถาน ในพื้นที่

๑๐	ประเพณีเลี้ยงศาลปู่ตา	<p>ประเพณีเลี้ยงศาลปู่ตาเป็นการแสดงความเคารพที่ชาวบ้านทำเป็นประจำทุกปี สถานที่เลี้ยงปู่ตา คือ ศาลปู่ตาประจำแต่ละหมู่บ้าน ภายในศาลปู่ตานั้น จะประกอบด้วย รูปปั้นปู่ตา แทนบุชา ข้าทาสบริวารต่างๆ พวงมาลัย ดอกไม้ ธูปเทียน ซึ่งแต่ละหมู่บ้านจะมีผู้ดูแลรักษาศาลปู่ตาซึ่งชาวไทยพวนเรียกว่า “ เจ้าจ่า ” นอกจากนี้เจ้าจ่าจะเป็นผู้ดูแลศาลปู่ตาให้เรียบร้อยเป็นประจำอยู่แล้ว ยังมีหน้าที่ เป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างปู่ตากับชาวบ้าน ศาลปู่ตาเปรียบเสมือนศาลหลักบ้านประจำหมู่บ้าน เป็นที่เคารพสักการะนับถือของชาวบ้าน ตามความเชื่อที่มีมาแต่โบราณ ซึ่งในปัจจุบันชาวไทยพวนยังมีประเพณีความเชื่อนี้ และยังสืบทอดกันมาจนถึงรุ่นปัจจุบัน คำว่าปู่ตา หมายถึงบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปหลายชั่วอายุคน เป็นการทำบุญอุทิศส่วนกุศลส่งไปให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปเพราะเมื่อปู่ตามีชีวิตอยู่นั้น ได้สร้างคุณงาม ความดีไว้กับลูกหลาน และสั่งคมมากมายหลายประการ เช่น ให้การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี สะสมสาธารณสมบัติไว้เพื่อลูกหลาน เพื่อแสดงถึงกตัญญูกตเวที จึงมีการเลี้ยงปู่ตาสืบต่อมาเป็นประจำ</p>		ศาลปู่ตาประจำตำบลท่าเรือ
----	-----------------------	--	--	--------------------------

บทที่ ๔

ปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดขึ้นได้เองและนำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเทคนิควิธี เป็นองค์ความรู้ของชาวบ้าน ทั้งทางกว้างและทางลึกที่ชาวบ้านคิดเองทำเอง โดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตในท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย ความเหมือนกันของภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ เป็นองค์ความรู้ และเทคนิคที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ซึ่ง ได้สืบทอดและเชื่อมโยงมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น มีดังนี้

๑. ด้านเกษตรกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการกสิกรรม/การปศุสัตว์/การประมง/การป่าไม้ เช่น การทำเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ โคก หนอง นา เป็นต้น

๒. ด้านหัตถกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในงานฝีมือหรืองานช่างที่ทำด้วยมือและอุปกรณ์อย่างง่าย โดยไม่ใช้เครื่องจักรเป็นองค์ประกอบหลักในการผลิต เช่น จักสาน งานแกะหนังตะลุง งานทอผ้าด้วยมือ งานเย็บปักถักร้อย งานทอ หัวโขน เป็นต้น

๓. ด้านอุตสาหกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานที่ใช้ทุน แรงงาน และเครื่องจักรเป็น องค์ประกอบหลักในการผลิต โดยมีเป้าหมายการผลิตสิ่งของเป็นจำนวนมากเพื่อการค้า และรวมถึงงานด้านบริการ เช่น การทำเครื่องเรือนจากไม้แปรรูป (โต๊ะ/เตียง/ตู้) การแปรรูปสิ่งต่างๆ จากยางพารา เป็นต้น

๔. ด้านการแพทย์แผนไทย คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพแบบพื้นบ้าน เช่น การหัตถเวชกรรมไทย (การนวดไทย/การนวดประคบสมุนไพร) การใช้สมุนไพรในการรักษาโรค การผดุงครรภ์พื้นบ้านโดยหมอดำแยชาวไทยมุสลิม (โต๊ะบีแค) เป็นต้น

๕. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลอย่างยั่งยืน เช่น การบวขป่า การสืบชะตาแม่น้ำ การทำแนวปะการังเทียม การอนุรักษ์พันธุ์ป่าชายเลน เป็นต้น

๖. ด้านศิลปกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม นาฏศิลป์ ดนตรี ทัศนศิลป์ การละเล่นพื้นบ้านและการนันทนาการ เช่น การขับร้องเพลงอีแซว ลำตัด ลิเก หมอลำ โนรา เป็นต้น

๗. ด้านภาษาและวรรณกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เช่น ภาษาโบราณ ภาษาถิ่น หนังสือ ตำรา ตำหรับอาหาร งานประพันธ์/บทประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง เรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน บทเพลงพื้นบ้าน เป็นต้น

๘. ด้านอื่นๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้าน อื่นๆ (ศาสนาและพิธีกรรม)

๑. ชื่อ-สกุล นายทองดี นาเจริญ
  ๒. ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๓๖ หมู่ ๘ ตำบลท่าเรือ อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก
- เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา
- พิธีกรรมทางศาสนาพราหมณ์ เช่น การยกศาล เชิญพระภูมิ
  - พิธีกรรมทางศาสนาพุทธ เช่น การอารธนาธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาต่างๆ
  - ประเพณีประจำปี เช่น พิธีเก่าโบราณการกล่าวคำบูชาเพื่อขอขมาพระแม่คงคาในวันลอยกระทง

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้าน การแพทย์ไทย (การนวดแผนไทย)

๑. ชื่อ-สกุล นางจิตติยา กาขาว
๒. ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๓๔๔ หมู่ ๑ ตำบลท่าเรือ อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก
๓. เบอร์โทร ๐๙๗-๑๐๘๗๑๘๓

เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการดูแลและรักษาสุขภาพแบบพื้นบ้าน เช่น การหัตถเวชกรรมไทย (การนวดไทย) และได้รับเกียรติบัตรจากศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดนครนายก สำเร็จหลักสูตรการฝึกยกระดับฝีมือ สาขา พนักงานนวด แผนไทย จำนวน ๑๐๐ ชั่วโมง

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้าน หัตถกรรม (ทอพรหมเช็ดเท้า)

๑. ชื่อ-สกุล   นางประไพ ไทยนิยม
๒. ที่อยู่   บ้านเลขที่ ๑๓๐ หมู่ ๔ ตำบลท่าเรือ อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก
๓. เบอร์โทร   ๐๘๖-๐๔๒๕๕๕๖

เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการทอพรหมเช็ดเท้า เริ่มต้นจากการมีอาชีพหลักคือทำนา ซึ่งจะมีเวลาว่างหลังจากหมดฤดูทำนา จึงคิดหารายได้เสริมให้กับครอบครัวโดยการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้าน เริ่มเรียนรู้ฝักฝนจนมีความชำนาญและทำ เป็นอาชีพ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ประชาชนที่สนใจเพื่อเป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพเพิ่มรายได้

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้าน อื่นๆ (ประเพณี)

๑. ชื่อ-สกุล   นางเทียน เมฆขลา
๒. ที่อยู่   บ้านเลขที่ ๙ หมู่ ๔ ตำบลท่าเรือ อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก

เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการทำบายศรี โดยมีประสบการณ์มากกว่า ๒๐ ปี เริ่มจากการเรียนรู้ด้วยตนเองฝึกฝนและพัฒนาฝีมือจนมีความชำนาญ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคคลที่ให้ความสนใจ และสามารถนำมาสร้างเป็นอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้าน อื่นๆ (ประเพณีและพิธีกรรม)

๑. ชื่อ-สกุล นายชวน นุ่มนวล
๒. ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๓๑๔ หมู่ ๑ ตำบลท่าเรือ อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก
๓. เบอร์โทร ๐๘๑-๓๐๒๐๒๑๘

เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านงานประเพณีและการประกอบพิธีกรรม ได้รับการสืบทอดและเรียนรู้การเป็นผู้นำในการทำพิธีกรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การทำขวัญข้าว ประเพณีเลี้ยงศาลปู่ตา

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้าน อุตสาหกรรม (โต๊ะ/เตียง/ตุ้)

๑. ชื่อ-สกุล นายเกษม ใจเอื้อ
๒. ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๔๓ หมู่ ๓ ตำบลท่าเรือ อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก

เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ (โต๊ะ,เตียง,ตุ้) จุดเริ่มต้นคือได้สืบทอดทักษะในการทำไม้และ เรียนรู้มาจากจากร้านใจเอื้อเฟอร์นิเจอร์ ในจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งเป็นร้านของอาแท้ๆ เริ่มเรียนรู้ตั้งแต่อายุ ๑๑ ปี ใช้วิธีศึกษาจากการสังเกตจดจำและทดลองปฏิบัติ จนเกิดความชำนาญ จนถึงอายุ ๔๐ ปี สามารถทำเป็นอาชีพหลักของตนเองโดยรับออเดอร์ภายในชุมชนตำบลท่าเรือและชุมชนใกล้เคียงสร้างรายได้ให้กับครอบครัว

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้าน เกษตรกรรม (การทำเกษตรผสมผสาน)

๑. ชื่อ-สกุล   นางสำราญ บุญอินทร์
๒. ที่อยู่   บ้านเลขที่ ๓๕๐ หมู่ ๑ ตำบลท่าเรือ อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก
๓. เบอร์โทร   ๐๘๗-๑๒๘๓๕๓๙

เป็นผู้มีความรู้ด้านเกษตรกร โดยเริ่มต้นทำการเกษตรแบบผสมผสานมาได้ ๓๕ ปี มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๔ ไร่ มีปลอเลี้ยงปลาปลุกมะยงชิด ปลูกทุเรียน ปลูกกล้วย ปลูกสัปะรด และพืชเพาะปลูกอีกมากมาย ทำให้เกิดผลผลิตมีอาหารที่ปลอดภัยไว้บริโภคภายในครอบครัว และมีรายได้จากพ่อค้าจากตลาดที่เข้ามาสั่งซื้อผลผลิตโดยตรงจากสวน

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้าน หัตถกรรม (งานจักสาน)

๑. ชื่อ-สกุล นายสมัย ยอดมิ่ง

๒. ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๓๒๑ หมู่ ๑ ตำบลท่าเรือ อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก

เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านหัตถกรรม งานจักสาน ได้รับการสืบทอดความรู้มาจากมารดา เริ่มเรียนรู้มาตั้งแต่อายุ ๑๒ ปี เริ่มศึกษาเรียนรู้วิธีการทำ ตั้งแต่การตัดไม้ไผ่มาจักตอก และการสานลายต่างๆ สานตระกร้าตักปลา(กระเซาะ)โคมไฟ พัดสานไม้ไผ่ กระบุงโกยข้าว ตะแกรงตากปลา รอก ช้องใส่ปลา โดยเลือกใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นมาผลิตงานหัตถกรรม ตลอดจนสนองประโยชน์ใช้สอยต่อตนเอง และครอบครัว และผลิตจำหน่ายให้ชาวบ้านในตำบลท่าเรือสร้างรายได้ให้กับครอบครัว

